

Tisztelt Főjegyző Úr!

Kedves Laci!

Te az az ember vagy, aki teljes életet élt.

Azt tetted és azt tehetted, amit szerettél.

A sors ezer csodával ajándékozott meg Téged:

- Szerelmi házasság,
- okos és jó gyerekek, unokák
- A család, ami a legfontosabb egy ember életében mindig körül vett és most is körül vesz téged.

A GOLF együttes szóló gitárosaként zenéltél, énekeltél, szabad lehettél – és ez csak nagyon keveseknek adatik meg – és nem is adják ingyen. Kellett a kitartó folyamatos tanulás, tudás és a munkaszeretet. Kellett az önmérséklet, de a biztos önbizalom is. Végtelen kitartás és önuralom, elhivatottság jellemzett téged. Az élet egy ajándék volt számodra. És te magad is úgy éltél, hogy te is ajándék lehess a környezetednek és mi azzal igyekszünk viszonzni mindezt, hogy megélhetted az eredményeidet, életed folytatását a családotban, a munkában, a köz szolgálatában, a barátságokban.

Lásd, itt vagyunk veled és itt mi valamennyien tudjuk, hogy egyel kevesebb lett azok száma, akik szeretnek bennünket.

Hidd el, hogy az életmű, amit megvalósítottál tiszteletet is ébreszt bennünk, mert ahogyan Te magad fogalmaztad meg Jászfényszaru főterén: Becsülettel szolgáltál, mi pedig igyekeztünk hogy ezt mások is tudják meg.

Az Önkormányzat 1990-ben kinevezett jegyzőnek, majd címzetes főjegyző lettél. Viselhetted a Belügyminiszter által adományozható aranygyűrűt. Később megkaptad a Jászfényszaruért kitüntetést és én nagyon szerettem volna, arra vágytam, hogy méltathassalak a Díszpolgári cím átadásakor 2019. augusztus 19-én, amelyen a jelenlévők vastapsa kísért a színpadról lefelé. 30 évet dolgoztunk együtt a hivatalban, de te nekem nem csak a munkatársam voltál,

hanem a társam a munkában, amelyet mély barátság követett. Mindig egyetértettünk, ha a település fejlesztése volt a tét.

Nyitottak voltunk a kihívásokra, az innovációra Jászfényszaruért. A kislányodnak azt mondta nemrég, hogy mi úgy dolgoztunk és olyan különbség volt köztünk, mint a mágnes két vége. Talán ez kellett ahhoz, hogy sokat alkothass az általad oly nagyon szeretett Jászfényszaruért. Tudtál örülni minden új lámpatestnek, virágnak, a fának és a főtérnek, kiegyensúlyozott harmonikus stílusod nem engedte, hogy büszkélkedj, de tudom, hogy belülről nagyon büszke voltál a mi kis városunkra.

Emlékszem az utolsó apparátusi karácsonyi vacsorára (én akkor tudtam már, hogy abbahagyod) arra kértelek ne búcsúzz. Jól tetted, hisz az elmúlt időszakban is folyamatosan része voltál Jászfényszaru közéletének – köszönjük!

Kedves Laci!

Én sem búcsúzom most el, inkább hiszek egy új, más egy más dimenzióban történő találkozás biztos örömében!

Azt tartják, hogy ha valakinek a temetésén esik az eső, még az ég is megkönnyezi.